A°. 1840. N°. 103.

WOENSDAG, 23 DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 18 December 1840.

(41276) Alzoo PIERRE DEMARCHI, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit te mogen verkrijgen, van een stuk onbebouwd Land, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, naast en door hem aldaar in eigendom bezeten wordend Erf.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben, dan genoemde PIERRE DEMARCHI, de gelegenheid gegeven, om van nu af binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven request met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 December 1840.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1o. J. J. BERKHOFF, als Straatvoogd over- en voor de Slavinnen *Saraatje* en *Johanna*.

2o. L. A. DE MESQUITA privé en qq., J. J. DE MESQUITA, Eigenaren van den Houtgrond *de Nieuwe Hoop*, voor de Slavin *Martha*, aan gemelden Houtgrond toebehoorende; — en

3o. JOSEPH TYNDALL, als Eigenaar van de Plantaadje *Nursery*, voor de Slaven *Billy* en *Man*, aan gemelde Plantaadje toebehoorende.

Zoo is het, dat al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, worden opgeroepen om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 22 December 1840.

Alzoo JOHN SAMO, zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal heeft gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de Slaven *Jannie*, *Frederik* en *Gijsbert*, toebehoorende aan den Boedel van wijle zijne Echtgenoote M. J. MOUROT.

Zoo is het, dat al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, worden opgeroepen om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

(41258) De fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen na den 27sten dezer, aan de Crediteuren van de Boedels: C. W. BOONEN (2de repartitie), H. D. DANKMEIJER (2de repartitie), WM. THORPE (2de repartitie), M. M. J. HARTES, CORNELIA SCHEPER en SANSOUCIE van GERHOLDT, de hun competerende Penningen uitbetalen.

Paramaribo, 19 December 1840.

De fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

(40120) De navolgende personen zich aan het Collegie van Commissarissen tot de Zaken der *Onbeheerde Boedels*, hebbende aangemeld, te weten:

1o. SARA BEEKVLIET, om de af- en overgifte van den Boedel JACOB van ROEPEL.

2o. A. WILDEBOER, als Gemagtigde van JOHANNA CHRISTINA GAASWIJK, eerder Weduwe AUGUST PHILIP BARBE, thans gesepareerde Huisvrouw van JOSEPH CHRISTIAAN MULLER, om de af- en overgifte van den Boedel AUGUST PHILIP SUSON BARBE.

En

3o. J. C. LUNEVILLE, Weduwe J. D. VALENTIJN, om de afgifte van den Boedel D. L. VALENTIJN.

Zoo worden degenen, welke vermeenen mogten reden van oppositie tegen de af- en overgifte dier Boedels te hebben, namens het Collegie voormeld, opgeroepen, zich deswegens binnen den tijd van *drie* weken, bij gemotiveerde memorie, aan hetzelve te adresseren; — zullende na verloop van dien tijd, door het Collegie worden beslist, zoo als hetzelve zal vermeenen te behooren.

Paramaribo, 19 December 1840.

De Secretaris *ad interim*,
F. C. COBLIJN.

(41269) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op MORGEN den 24 December 1840, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Delia*, *Louisa* of *Amelia* en *Amba*; bekend staande ten name van JEANNETTE MEIJER (nu Boedel), doch als het eigendom van RICHARD WHITE, in Executie genomen.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Gravenstraat*, La. B. No. 23 Nw. Wijk en La. D. No. 57 Oude Wijk, aankomende F. DE VALK HUSKUS.

Paramaribo, 23 December 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

TOONEEL-GENOOTSCHAP

T H A L I A.

MAANDAG, den 28sten December 1840: *HET HUWELIJK VAN DEN CAPUCIJN*, Blijspel, in drie bedrijven; voorafgegaan door: *DE VERBETERDE DWAAS*, Blijspel in één bedrijf.

De aanvang precies ten *zeven* ure.

De Secretaris,
(41281) H. F. WESENHAGEN.

KOLLEGIE:
DE VEREENIGING.

(41275) ALGEMEENE VERGADERING op Woensdag, den 30sten dezer maand, des avonds ten *acht* uren.

Paramaribo, 22 December 1840.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(41280) De ondergeteekende voornemens in het eerst volgend Jaar de Kolonie te verlaten, inviteerd bij deze zijne respective Crediteuren opgaaf hunner vorderingen bij hem in te dienen, ten einde na accoord-bevinding, door betaling te worden gevolgd.

Hij noodigt tevens zijne Debiteuren door voldoening hunner verschuldigden, hem in de gelegenheid te stellen, om met een ieder zijner Crediteuren te kunnen liquideren, en aldus hun van verpligtingen te bevrijden.

Biedt voorts op *favorabele* voorwaarden te Koop aan: Zijn *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen op den hoek van de *Kromme Elleboog*- en *Watermolenstraten*, La. A. No. 88.

Presenteerd wijders tot *billijke prijzen*, de volgende *GOEDEREN*, te Koop, als:

Vaatjes BOTER, halve en kwart tonnen SPEK, HAMMEN, zoetemelksche en kommijne KAZEN, tonnen PRUIM- en MESVLEESCH, JENEVER in kelders, ZOETE OLIE in fleschen, AARDAPPELEN en differente *GOEDEREN* meer.

Paramaribo, den 22 December 1840.

D. W. G. HEEPKE.

(39362) De ondergeteekende heeft, bij behoorlijke acte, gerevoceerd de door hem in der tijd op den Heer JOSEPH TELLES gepasseerde Procuratie.

Paramaribo, 22 December 1840.

C. BRUNABEND.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 18den, de Nd. Am. Brik Harvest, Kapt. John Parrot, naar St. Thomas, lading: 134 vaten Malassie.

Den 21sten, het Schip Heppens, Kapt. G. D. Swart, naar Amsterdam; lading: 232 vaten Suiker, 35 balen schoone- en 1 baal vuile Katoen, 3 vaten gebroken Koffij en 30 puncheons Rum.

Mengelingen.

ZELDZAAM VOORBEELD VAN LANGEN SLAAP.

Den 13 April 1832 begaf zich Andreas Herzeg, een tamelijk welgestelden boer uit het dorp *Uhorska*, in het *Neograder Comitaat* in *Hongarije*, met het krieken van den dag op weg naar een ander dorp, om planken in te koopen. Op den terugweg ging hij op den middag bij zijnen broeder te *Berecsno* aan, om hem over zekere aangelegenheid te spreken. Van daar zijnen weg, die over eenen berg ging, huiswaarts voortzettende, overviel hem eene dikke mist, verzeld van sneeuwjagt, voor welke hij in eene rotsspleet, waarin voor omtrent drie personen ruimte was, school. Hier beving hem een slaap, die tot den 8 Augustus, en dus volle *zestien* weken, onafgebroken duurde, zonder dat Herzeg in dezen ganschen tijd eenige hoegenaamde spijze had genoten. Bij zijn ontwaken vond hij zich zeer mat en krachteloos, en de kleederen waren aan de zijde, op welke hij gelegen had, verrot. Met moeite sleepte hij zich, als het ware, naar huis, waar men hem natuurlijk voor verongelukt hield, en, in het eerste oogenblik, niet wilde opnemen. Tot den achtsten dag na zijne wederkomst konde hij, van wege pijnen in de onderkaak, den mond niet openen, en slechts eenig vocht tot voeding gebruiken. Vervolgens sliep hij andermaal drie dagen achtereen, en ontwaakte van zelve, nadat in het hoofd zich eene verzwering had geopend, waarvan de etter uit beide ooren zich in overvloed ontlastte. Thans was zijne krankheid geweken, en de man herhaalde zich zigtbaar, zoodat hij tot vorige krachten kwam. Hij leeft nog, in volkomenen welstand. — De echtheid van dit zeldzaam geval is door geregtelijke bewijsstukken volkomen gestaafd en voor de vergetelheid bewaard.

DE MAARSCHALK *LEFÈVRE* EN ZIJNE GEMALIN.

De maarschalk Lefèvre, de veroveraar van *Dantzig*, was gemeen soldaat geweest, en zijne vrouw waschvrouw. Door heldendaden en geluk klom hij tot maarschalk en hertog op; *zij* kon intusschen hare vroegere spraak nooit afleggen en speelde de rol van voorname Dame altijd op eene hoogstburleske wijze. Doch ook de braafheid, dankbaarheid en goedhartigheid bleef haar zoowel als hem bij. Op zekeren dag had den zwitser een' ouden officier afgewezen, die treurig zijn kaartje terugliet. »Ach, zie eens mijn voormalige majoor heeft mij willen bezoeken!" riep de maarschalk, haar aanziende. »O, het doet mij leed, dat hij niet boven gelaten is geworden." — »Wat?" riep onstuimig de vrouw van den maarschalk, »onze oude majoor? En men heeft hem niet binnen gelaten? — Kerel!" dus sprak zij den zwitser aan. »Zoek aanstonds den majoor op, of ik jaag u weg. Weet gij wel, dat wij zonder den majoor nooit zoo ver zouden gekomen zijn?"

De zwitser had niet weinig moeite om den majoor te vinden. Eindelijk kwam hij met hem aan. De maarschalk en zijne gemalin ontvingen den majoor als een oud vriend. »Wat kunnen wij voor u doen?" vroeg ten laatste de hertogin. Hij had zich reeds lang met het geven van lessen bezig gehouden en zou gaarne een' kleinen post bij de Universiteit gehad hebben. »Laat mij daar voor zorgen!" zeide hem de oude vriendin, op eene vertroostende wijze.

Nog op denzelfden avond sprak zij met de keizerin; zij sprak met den grootmeester der Universiteit Fontanes. Men vergat hier en elders, om aan den ouden majoor te denken. Kort daarop werd zij bij Josephine ter speeltafel genoodigd. »Laat haar met haar spel naar den duivel loopen! Waarom heeft zij den majoor van mijnen man niet aangesteld!" liet zij terug zeggen. Dit hielp, het eenigzins verzachte antwoord werd aan Josephine overgebragt, hetwelk den majoor nu schielijk eene aanstelling in het bureau van den minister van oorlog verschafte.

DE WERELD, EENE HERBERG.

Men noemt het leven: *eene reis*; maar is niet de wereld gevoegelijk te vergelijken met eene herberg, — waar het rad van avontuur uithangt, en het noodlot voor hospes speelt, die, met zijne gasten, naar luim en willekeur omspringt: *dezen* zoeten wijn — *genen* zuur bier tapt; waar gaanden en komenden elkander afwisselen; — waar *eenigen* in een vrolijk vertrek zitten, van waar zij het schoonst uitzigt genieten, *anderen* in de donkere gelagkamer zijn geplaatst, waar hun de rook de oogen doet overloopen; — waar *hier* de dansvedel krast, — *daar* eene kloppartij plaats heeft; — waar *sommigen* toongevers — *anderen* toeschouwers zijn; — *dezen*, als onzinnigen, tieren, — *genen* bedaard hunne pijp roken; — waar dikwijls één moedwillige kwast de vreugde van een geheel gezelschap stoort, en kwade jongens het hoogste woord voeren; — waar *hier* geschertst — *daar* gepruild, — *hier* gezongen — *ginds* gekeven wordt; — waar, niet zelden, een hoop losbollen de glazen inslaat, terwijl een vreedzaam man het gelag moet betalen?

o Gij dus, voor wie deze herberg niets meer dan eene ellendige kroeg is, verdraagt u met den waard, houdt vrede met de gasten! Huisvest men u in den stal, terwijl anderen in de danszaal, goeden sier maken; — vernacht men u op stroo, terwijl anderen op dons liggen ronken; — ziet gij, daar, aan eene speeltafel, een' zijn vermogen op eene kaart zetten, terwijl men u eenen teug waters met dubbeldkrijt aanschrijft; — ziet gij, daar, een slechthoofd, ongestraft, den kreupelen waard slaan, terwijl men een eerlijk man met de scherven om de ooren smijt....? Verveelt u niet! Duld, draagt en zwijgt. — Ziet ginder komt eene schuit aan. De jager draaft er goed op los. Daar is hij reeds. Het is de Tijd! Ziet, hoe de lijn gespannen staat! — Nog een oogenblik, en het vaartuig van den zwarten voerman is voor de deur — legt aan — neemt ons in, en — voert ons over naar 's Vaders erf en haardstede.

DE TELEURGESTELDE FINANCIER.

Onder Lodewijk de XV. werd bij eene heugchelijke gebeurtenis gansch *Parijs* verlicht.

De controlleur-generaal van financien de abt Ferray, reed in den avond door de stad, om deze illuminatie te bezigtigen, en de onderscheidene decoratien op te merken. Onder eene menigte zinnebeelden en deviesen, viel hem een bijzonder in het oog. In eenen krans van lelien las men de woorden:

»Vier millioenen heb ik voor mijnen koning over."

De abt had dit naauwlijks gelezen, of hij deed zijn rijtuig stil houden, steeg uit hetzelve, vraagde naar den bewoner van het huis, waar hij dit opschrift zag, en men wees hem denzelven.

Bij het binnentreden in deszelfs kamer, zeide hij tot hem:

»Mijnheer! ik ben de controleur generaal van financien, de abt Ferray. De vaderlandlievende gezindheden, die gij door uwe illuminatie aan den dag legt, strekken u tot groote eer. Ik verheug mij, persoonlijk kennis met u te maken, en twijfel niet, of gij zult datgene kunnen en willen vervullen, wat aan u venster te lezen staat."

»Dat is reeds geschied. Ik heet Millioen, en heb vier zonen in dienst van zijne Majesteit."

»Zoo," zeide de abt koel en onthutst, zette zich snel in zijn rijtuig, en reed weg.

In 1815 zeide *Lodewijk* XVIII, zich, als vlugteling, te Gend bevindende: »Het is voor het heil van Frankrijk allernoodzakelijkst, dat *Bonaparte* het, zoo spoedig mogelijk, verlaat, en voor de rust mijner familie, dat de hertog *van Orleans* er nooit weder overnachte!" De eeuwigdurende verbanning van dezen Vorst was een onherroepelijk besluit van *Lodewijk*, schoon hij later aan de dringende beden en aanzoeken van den graaf van *Artois* en den hertog van *Berry* gehoor gaf. Bij het onderteekenen van het bevel tot het veroorloofd terugkeeren van *Orleans* in Frankrijk, uitte Koning *Lodewijk* deze veel beteekenende woorden: »Men moet deze pen zorgvuldig bewaren: zij zal veelligt nog eens kunnen dienen, om de abdicatie te onderteekenen van een' dergenen, die mij tot het begaan van dezen misstap hebben overgehaald." Toen men nog later *Lodewijk* XVIII zocht te bewegen den Orleanschen tak den titel van Koninklijke Hoogheid toe te staan, zeide hoogstdezelve tot Monsieur, die daarop het goedhartigst aandrong: »Neen! bij God! dit zal ik nooit toestaan, zij zijn reeds veel te digt bij den troon." En eindelijk, toen de geboortedag van den hertog van Bordeaux aanbrak, en de tegenwoordige Koning van Frankrijk *Lodewijk* kwam geluk wenschen, antwoordde deze vooruitziende vorst dier gelukwenschen: »Er is tusschen u en de kroon, mijnheer, slechts één hoofd: uwe kans is schoon; wacht dezelve geduldig af!"

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Noord-Holland Kapt. Harmen Klaas Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Drie Gebroeders, Kapt. S. Y. Pacma. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 5 Januarij 1841.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Catharina, Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij H. Degenhard. — Sluit 3 Januarij 1841.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. — Sluit ultimo dezer.

Het nieuw gebouwd verguld Driemast Galjootschip de Stad Zwolle, Kapt. T. Lange. — Adres bij Kenswil en Co.

Het gekoperd tweedeks driemast Galjootschip Anna en Maria, Kapt. Daniel Steenvold. — Adres bij Leijsner & Scheffer. — Sluit 4 Januarij 1841.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andreson. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Nederlandsch Schip Anna en Susanna, Kapt. J. D. Bos. — Adres bij Joseph Gabay Fonseca Fernandoszoon.

Stand der Maan.

2	*DECEMB.*	EERSTE KWARTIER.
9	»	VOLLE MAAN.
15	»	LAATSTE KWARTIER.
23	»	NIEUWE MAAN.
31	»	EERSTE KWARTIER.

Watergetijen.

	Hoog Water.	Laag Water.
23 WOENSDAG.	's morgens 6-00	's avonds 12-00
24 DONDERDAG.	» 6-45	» 12-45
25 VRIJDAG.	» 7-30	» 1-30
26 ZATURDAG.	» 8-15	» 2-15

GEDRUKT BIJ DE ZUSTERS SEBRES,